

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Kacer, President L. Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Se celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Pa pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na deset leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenki nedelj in praznikov
Popis: brez podpisa in osebnosti ne se prioblažejo. Denar naj se blagovale
poslati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da
vsem tudi prejdeje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3275

\$7450 DOLARJEV NA MESEC

Meščansko časopisje je za senzacijo bogatejše.

Rudy Valle se bo ločil od svoje žene Fay Webb Vallee. Kdo je Rudy Vallee? Mlad mož, ki zna igrati saksofon in peti ameriške pocestne popevke. Imel je srečo. Po vprečnim Amerikancem posebno pa Amerikankam, ki nimajo absolutno nobenega smisla za glasbo, se je tako prijavil, da je predmet splošnega malikovanja.

S svojo "godbo" nastopa v raznih nočnih klubih, gledališčih in v zvočnih filmih.

Pred kratkim se je poročil in vzel za ženo mlado igralko Fay Webb. Poroka je bila velika senzacija. Časopisje je na dolgo in široko poročalo o tem idealnem zakonu. Toda poročila o idealnem zakonu postanejo slednjic dolgočasna.

Ljudje Vallee-jeve sorte potrebujejo reklame. Reklama jim je živiljenjska potreba. Zato sta po poroki začela hodiči vsak svoja pote. Zdaj bo pa ločitev na vrsti. On in ona sta vložila tožbo. Drug drugemu skušata dokazati zakonolom.

Za slučaj, da bo ločitev izpadla v njen prid, zahteva žena od Rudyja \$7450 na mesec. Pravi, da ji brez te vsote ni mogoče živeti.

Mesečne plače za šoferja, služabnika, kuhanja, kuhačico in hišno znašajo \$500; obleka jo stane \$2000; za domače potrebščine, zdravnika, zabavo in za goste mora imeti \$1000; njena tajnica ima \$200, njena maserka pa \$150 mesečne plače; za razne druge "malenkosti" potroši na mesec \$300.

Amerika se z vsemi širimi otepa boljševizma. Poročila, kakoršno je gornje, so pa najuspešnejši gnoj za boljševizem.

Dandanes mora preprost delavec že presneto trdo delati, da zasluži širinajst dolarjev na teden.

Trdo gara v neprestanem strahu, da bo mogoče že prihodnji teden znova poslan v deset-milijonsko armado ne-zaposlenih, iz katere je po golem naključju dezertiral.

Dvaindvajset let stara frklja, brez duševnosti, brez izobrazbe, brez nadarjenosti, ki je, odkar se zaveda, če se sploh zaveda, živila na stroške drugih, skuša pred postave dokazati, da se brez \$7450 na mesec ne more preriniti skozi živiljenje.

Ločeni mož, ki bi ji mogel in moral to vsoto vsak mesec odšteti, je pa tudi samo v Ameriki mogoč.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJU
Za \$ 2.70	Din. 100
" 4.95	Din. 200
" 7.20	Din. 300
" 11.65	Din. 500
" 22.75	Din. 1000
	Za \$ 9.00
	" 17.50
	" 42.75
	" 85.25
	" 170.00
	Lir 100
	Lir 200
	Lir 500
	Lir 1000
	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENIBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se bolje pogoje.

REPLACILA V AMERIŠKIH DOLARIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " 10.00	" 10.85
" " 15.00	" 16.
" " 20.00	" 21.
" " 40.00	" 41.25
" " 80.00	" 81.50

Prejemnik dobri v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojbino \$1.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

616 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Selo-Moste pri Ljubljani.

V svojem zadnjem dopisu sem poročal, da imamo letos jako hudo zimo. Imeli smo božič, kakoršna smo bili vajeni v lepih starih časih, ko je sneg škrpel pod nogami, ko suhiši od polnočnice.

Vernega ljubljstva je bilo po vseh cerkvah polno, med njim pa tudi mnogo vinskih bratcev, ki so zatrjevali, da so prišli zato v cerkev, da bi zadostili svoji verski dolžnosti. Lepo, globoko v srečo segajoče božične pesmi, ki sem jih čul v frančiškanski cerkvi spominjala so me živo na tiste čase, ko sem se tudi jaz pel pri polnočnici v frančiškanski cerkvi v Novemestu. Dolgo, doigo je že od istega časa, umnogome sen preizkusil medtem, a ostal je samo še spomin. Upam, da so tudi rojaki v Ameriki preživeli lepe praznike, vzbujali spomine na lepe božične čase, ki so jih preživeli med svojimi v starosti domovini in da se jih bodo upi na lepo bodočnost v kratkem vresnili.

Prejel sem Slovensko-Ameriški Koledar, kojega vsebina je tako zanimiva in podčudljiva.

Priporočal bi ga vsem slovenskim gospodinjam, da hi ga nabavijo in imajo stran 127 "Kako je treba ravnavi z možem" vedno pred očmi.

Možički jim bodo zato gotovo prav hvaležni. — Ravnateljstvo Ljubljanskega liceja se zahvaljuje za izsled.

Poljane nad Škofjoloko.

Zopet se oglašam z dopisom, ki pa ne bo tako dolg. V zadnjega sem pozabili marsikaj uvrstiti, kar bi tudi marsikoga zanimalo.

Konec leta smo izgubili enega najstarejših Pojancev, Ignacija Denisa ali Žlebedovega Naceta.

Tudi on se je priševal med štore Poljanske doline ter je dočasnili 90 let. V svojih mladih letih je veljal za hrusta, in gorje predzreñem, če so kalili mir in prišli v njegove roke. V živiljenju se je bavil z žganjekuhu in napravlji marsikatero mero dobre kapljic. On je bil edini med žganjarkami, ki se ni bavil s čarovnijo pri kotku, da bi vel več nakuhal. Stara leta je preživel kot čudak in kot tak si je hotel tudi že vanprej nabaviti brastovo — krsto, katero je bil že začaral pri treh mizah. Naključje je pa hotelo, da so vsi prej pomrli predno so mogli naročeno delo izvršiti. Bil je tudi kot kanonir 1866 pri Kustoci, kar se pa seveda danes ni upošteval. Zapusča par hčera in sina Tima, ki je tudi nekje v Ameriki.

Na Dobravi je umrl Franjo Kosmač, p. d. Jurjevec. Bil je dalj čas v Ameriki v okolici Midway.

Pa in doma pri Erjavcu na Vršaju (že pod Italijo) pri Žireh.

Pripravljen je, da se vrnjetje obiskovalcev, skrati naše prireditve so razmeroma dobro obiskane.

Med društvom, ki prirede v predpustu svojo zabavo je tudi naši novi telovadni klub, ki priredi maškerada v soboto, 27. januarja v dvorani Ridgewood Casino, 180 Irving Ave., vogata Stanhope St., Brooklyn. To bo prva slovenska maškerada v Brooklynu in ž njo bo dana zlasti naši mladini prilika, da dobi svoj prav predpustni "fun". Ako ji mi Slovenec ne bomo dali te prilike, bo šla pa drugam.

Naš ženski telovadni klub lepo napreduje. Članic se je priglasilo nepricakovano veliko število naših deklev, in mnogo takih, ki jih do sedaj nismo videli še v naših krogih, a lepo število njih stalno vadi v cerkevni dvorani v New Yorku. Še bolje pa bi klub napredoval, aki bi mu ne manjkalo potrebnega telovadnega orodja in primernega telovadnega prostora.

Vse to pa stane denar — in denar si mora društvo šele pridobiti. Doslanski uspeh tega društva dokazuje, da je bil klub za naselbino potreben bodisi zaradi telesne vzgoje naših deklev in nič manj iz narodnostnih ozirov. Ako pridobimo naši deklev vzbudili nas

narodnostni čut in zavest, seveda kolikor je to v Ameriki sploh mogoče, smo veliko storili za podaljšanje naših narodnih društiev, kajti deklev bodo na en ali drugi način sledili tudi naše fantje.

Zato je v interesu cele naše naselbine in njene bodočnosti, da pod-

nasledišča vse prilike, bo šla pa drugam.

Naš ženski telovadni klub lepo napreduje. Članic se je priglasilo nepricakovano veliko število naših deklev, in mnogo takih, ki jih do sedaj nismo videli še v naših krogih, a lepo število njih stalno vadi v cerkevni dvorani v New Yorku. Še bolje pa bi klub napredoval, aki bi mu ne manjkalo potrebnega telovadnega orodja in primernega telovadnega prostora.

Vse to pa stane denar — in denar si mora društvo šele pridobiti. Doslanski uspeh tega društva dokazuje, da je bil klub za naselbino potreben bodisi zaradi telesne vzgoje naših deklev in nič manj iz narodnostnih ozirov. Ako pridobimo naši deklev vzbudili nas

narodnostni čut in zavest, seveda kolikor je to v Ameriki sploh mogoče, smo veliko storili za podaljšanje naših narodnih društiev, kajti deklev bodo na en ali drugi način sledili tudi naše fantje.

Zato je v interesu cele naše naselbine in njene bodočnosti, da pod-

nasledišča vse prilike, bo šla pa drugam.

Naš ženski telovadni klub lepo napreduje. Članic se je priglasilo nepricakovano veliko število naših deklev, in mnogo takih, ki jih do sedaj nismo videli še v naših krogih, a lepo število njih stalno vadi v cerkevni dvorani v New Yorku. Še bolje pa bi klub napredoval, aki bi mu ne manjkalo potrebnega telovadnega orodja in primernega telovadnega prostora.

Vse to pa stane denar — in denar si mora društvo šele pridobiti. Doslanski uspeh tega društva dokazuje, da je bil klub za naselbino potreben bodisi zaradi telesne vzgoje naših deklev in nič manj iz narodnostnih ozirov. Ako pridobimo naši deklev vzbudili nas

narodnostni čut in zavest, seveda kolikor je to v Ameriki sploh mogoče, smo veliko storili za podaljšanje naših narodnih društiev, kajti deklev bodo na en ali drugi način sledili tudi naše fantje.

Zato je v interesu cele naše naselbine in njene bodočnosti, da pod-

nasledišča vse prilike, bo šla pa drugam.

Naš ženski telovadni klub lepo napreduje. Članic se je priglasilo nepricakovano veliko število naših deklev, in mnogo takih, ki jih do sedaj nismo videli še v naših krogih, a lepo število njih stalno vadi v cerkevni dvorani v New Yorku. Še bolje pa bi klub napredoval, aki bi mu ne manjkalo potrebnega telovadnega orodja in primernega telovadnega prostora.

Vse to pa stane denar — in denar si mora društvo šele pridobiti. Doslanski uspeh tega društva dokazuje, da je bil klub za naselbino potreben bodisi zaradi telesne vzgoje naših deklev in nič manj iz narodnostnih ozirov. Ako pridobimo naši deklev vzbudili nas

narodnostni čut in zavest, seveda kolikor je to v Ameriki sploh mogoče, smo veliko storili za podaljšanje naših narodnih društiev, kajti deklev bodo na en ali drugi način sledili tudi naše fantje.

Zato je v interesu cele naše naselbine in njene bodočnosti, da pod-

nasledišča vse prilike, bo šla pa drugam.

Naš ženski telovadni klub lepo napreduje. Članic se je priglasilo nepricakovano veliko število naših deklev, in mnogo takih, ki jih do sedaj nismo videli še v naših krogih, a lepo število njih stalno vadi v cerkevni dvorani v New Yorku. Še bolje pa bi klub napredoval, aki bi mu ne manjkalo potrebnega telovadnega orodja in primernega telovadnega prostora.

Vse to pa stane denar — in denar si mora društvo šele pridobiti. Dosl

DOM SLEPIH

Pred nekako šestimi meseci pri-nos je več listov vest, da bo Dom slepcev v Goričanah pri Medvodah. Je to prostorna graščina, ki sčrada Ljubljanski škofiji. Ker se nismo mogli gledate kupne cene, ki je bila previsoka in ker bi bil nakup tega objekta združen z velikimi formalitetami, smo to namerno opustili. Židanje popolno-ma novega doma na našem 12,000 kv. metrov velikem posestvu na Kodeljevem pa bi bilo približno 4,000,000 Din, a kje vzeti toliko vsoto.

Po dolgotrajnem kolebanju, u-gibanju in resni presoji prišel je odbor na posrečno misel in kupil od veleindustrije g. Frane Dolencu vitez Strahov grad v Stari Loki. Zahtevana cena je bila 1,300,000 Din. Po večnevnih po-gajanjih pa smo vendar prišli do zaključka. Dolene nam je prepustil grad z obširnim zemljiščem za 950,000 Din. Kupna pogodba je bila sklenjena dne 29. decembra l. l. Prepis pogodbe bom poslal, ko ga dobim, to pa ne prej, dokler ne bo davčni urad odmeril vse takso, ki bodo znašale približno 30,000 Din.

Grad je v najboljšem stanju, ima parketirane sobe, vodovod in električno razsvetljavo. Potrebne pa bodo vseeno različne adapecije, kjer bodo imeli slepi otroci in tudi odrasli slepi svojo žolo. Ako bo šlo vse posreči, vselili se bodo 1. maja slepi iz Dravске ba-novine v to tako zaželeno in potrebovano zavetišče. Mr. Wadler Pre-dovič je lahko ponosen, da se bo njegova misel uresničila, ponosen pa je tudi lahko Glas Naroda, ki je od prvega začetka prosil rojaka, da so ga podpirali v tem soci-jalnem delu, da je nabiral pri-spvke za Dom slepih. Na noben način pa se ne sme pozabiti tistih dobroročnih rojakov ki so ob različnih prilikah podpirali to plemenito idejo s svojimi prispevki.

Predsednik dr. Tomaz Klinar, stolni župnik, mi je naročil, naj izrečem potom Glas Naroda vsem tistim, ki so v navedeno svrhu pri-spevali, četudi samo en dime, naj-globokejšo zahvalo za sočutje, ki ga imajo s temi najbednejšimi med bednimi. Vemo, da so slabici in da "charity begins at home", prosimo pa vseeno, da nas tudi še v bodoče podpirat budi s še tako majhnimi prispevki, ki bodo hvalne spretjeti. Odbor si je napravil precej skrbi na glavo, ker vso, ki jo imamo na razpolago še daleč ne zadostuje, da bi krili vso stroške. Glas Naroda bo pa gotovo prej ko slej rad prejemal takša darila in jih odpromil na pravo mesto. Treba je namreč kupiti pohištvo, kakor stole, po-stelje, perilo itd.

Kakor sem že zgoraj omenil, poslal bom v kratkem prepis od notarja dr. Kuharja narejene kupne pogodbe. Priobčena bo v Glas Naroda.

Rojaki, odprite svoja mehka srca in darujte po možnosti za blag namen, da se bo zamogel dati sle-pim revezem res pravi dom in za-vetišče in da bomo človekoljubno delo, ki se bo začelo sedaj razvijati, srečno dokončali in mu po-stavili pravi temelj.

J. Rems.

SODNIJSKI OGLASI
iz
stare domovine.

Og 47|33-2

UVEDRA POSTOPANJA ZA PROGLASITEV MRTVIM INTIHAR JOŽE, roj. 17. februar 1891 v Vel. Poljanah, pristojen tje-kaj, okraj Kočevje, je odšel dne 10. februara 1910 iz Ljubljane v Ameriko v kraj Akron, Ohio. Od 20. novembra 1919 ni o njem nobenega glasu več.

Ker je potem smatrati, da bo nastopila zakonita domneva smrti v sm. § 24, št. 1 odz. se uvede na prošnjo njegove sestre Intihar Ma-rije iz Vel. Poljan št. 41 pri Ribnici postopanje za proglašitev mr-tvih ter se izda poziv, da se o po-gršanju poroča sodišču.

INTIHAR JOŽE se poziva, da se zglaši pri podpi-sanem sodišču ali drugače da kako vest o sebi.

Po 31. decembra 1934 bo sodišče na vnovično prošnjo odločilo o pro-glasitvi mrtvih.

Oktrojno sodišče v Ljubljani odd.

III., dne 6. decembra 1933.

Avsec, l. r.

Zakonsko življenje ali cesta

Kako tesno je žensko gibanje povezano z demokratično in socijalno mislio, nam sedanja doba zelo nazorno kaže. Kjer in kakor hiti v zaton demokracija in vstaja samovolje "voditeljev" in nasilja njihovih slepih privržencev, tako popušča pripravljenost posedujenih za vsaj malo socijalne pravosti, in tako pada tudi vrednotenje žene kot človeške osebnosti in enakopravne državljanke ter se nanovo uveljavlja njenocenjevanje kot zgolj spolnega bitja. Zgled sta v prvi vrsti fašistični Italija in Nemčija, kjer hočejo od-pomoci moški brezposelnosti s tem, da vržejo ženske iz služb in dela enostavno na cesto, če da je ženska zato na svetu, da se poroči in to ji bo mogoče, če bodo moški imeli zaslужek. Do samostojne eksistence po tem pojmo-vanju še nima pravice, sama ob sebi nima pravice ne do dela ne do kruha, nima pravice, da bi svolno volila med samskim ali zakonskim stanom — in vemo, da daje evangelijs prednost samsku, enako tudi veliki ruski misle Solovjev — nima pravice do popolne, vesne izobrazbe, ki je pot do "sakterega globljega spozna-nja".

Pa če bi vsaj podmena povsem držala: da bo vsak moški, ki zase v pridobitnem delu žensko mesto, dejansko toliko zaslужil, da bo mogel sam vzdrževati družino in jo vselej in v vseh slučajih tudi v slučaju nove brezposelnosti, ločitve ali svoje zgodnje smrti obavarovati pred lakoto in največjo revščino. Dalje, ako bi dejansko vsak zaposleni moški imel dovolj resnobe, zadostno pravno višino, telesno in duševno zdravje, zraven pa tudi voljo za zakon, za ustanovitev srečne družine — nesrečnih je že itak vse preveč! — da, če bi vsaj vse to držalo! A vsi dobro vemo, da temu ni tako, da

tudi moški plače — ki so itak vedno višje od ženskih — običajno niso ne dovolj visoke ne za vse slučaje zavarovane za primereno preskrbo družine. Vrhnu tega še davno ni vsak moški po tem, da bi ustavnovil res srečno družinsko občestvo, in mimo tega je tudi med moškimi vedno dokaj takih, ki ne čutijo zvanja za zakonski stan in hočejo ostati samci — a izbira stanu je pač ena najnacar-nejših pravie človeške osebnosti.

Če pa je temu tako — in vse vemo, da je — če zaenkrat ni de-na ne za vse moške ne za vse ženske — saj so tudi izrazito ženski poklici prenapolnjeni — potem je pač treba napeti vse moči, upora-bit vsa sredstva, da se gospodarske razmere izboljšajo, ne pa, da se slabješča, žensko, vrže eno-stavno pa cesto. Pomislimo, da je moral že doslej velik del ženskega naravnega posebno pri nas revnij Slovencih brez vsakršne ali vsaj brez zadostne poklicne izobrazbe v mrzlu, grozno tujino s trebuhom za kruhom. Ali smo se kot celota kdaj vprašali, kakšna je njihova usoda, ali smo že daj zbrali statistiko, koliko jih je požrla pro-stitucija, ta nemasitna mednarodna hidra razbrzdanosti in po-hote? Ali naj se zdaj te žrtve po-dvoje in podeseterijo?

Pretežna večina ženstva itak sama stremi za domaćim ognjiščem in vsaka se z veseljem poroči, kakor hitro najde ženinu ko-ličaj po svojem srepu. A da bi morala ženska iskati v zakonu v prvi vrsti kruhu, preskrbo (ki bi je pa premnogih slučajih tudi ne našla!) in se poročiti z vsakim, ki bi jo sploh maral, to pa krščansku in vsakemu kulturnemu pojmovanju zakona popolnoma nasprotuje. Tako bi se moralno de-kle prodajati pod kinko zakona, ki potem ne bi mogel biti dosti-

več kakor vsaka druga kupljena

in primernejšimi sredstvi, odklju-cuja vse izjemne zakone in odred-ve proti ženskemu delu. Kajti po-klicno delo pomenja za vecino že-na gospodarski obstoj, a neredito tudi zmisel in vsebino življenja".

Tako je, ampak eno je treba le pribiti: Žena, ki izvršuje kak pridobični poklic, a ji tega iz gospodarskih razlogov ne bi bilo treba, ker ima lastno premoženje ali pa ima njen mož zadostne dohodke, je v težkih časih, kakor so danas-nji, zaradi sovjete pravosti dolžna, da svoje mesto prepusti brezposelnemu tovarisci ali tovarški, ki je brez sredstev. Če tega ne storii, se mora zavedati, da krade lačnim kruh izpred ust in da ni vredna biti član socijalnega in na-rodne občestva. Toda niti manj velja to za moškega, ki ima že dovolj lastnega premoženja odnosno ima v enem poklicu, eni službi dovolj dohodkov, pa vseeno še ostaja v službi, več služ-bah, ko jih je na tisoče sploh brez dela in kruha. In ni drugače ni podjetji in karteli, ki se širijo in širijo, otvarajo podružnice in prožijo svoje lovke za dobitkom širom sveta, tako da drugim niti diktati ne dajo. Tu, tu treba iska-ti izhoda iz sedanje stiske, ne pa s tem, da se najibikejšim vzame horna skorja kruha.

Vihar ga je gual preko razvalin.

V pristanišču je pribela kakšnih 10,000 negih in napol nagih, od

sarahu več ali manj ponorelih ljudi. Hipoata se je morje izbočilo kakor stena. Val, kakršnega ljudje še niso videli, je zagrmel proti obal in planil čez njo, nad ostanke porušenega mesta, podira-jec vse, kar je še stalo, odna-joč s seboj tisoče in tisoče trupel. Pod nekdanjega mesta je prepla-vil ta val, preden je za trenutek ekstal in se pretrečil potem s svo-jim plenom nazaj. Nekoliko mi-nut pozneje je zarez blisk pretr-gal ozračje, v silovitem tresku se je vlijal na nesrečno kraja takšna ploba, kakor da se je morje dvi-galo do obakov in padlo od tu na zemljo. Leden mráz je pritisnil v silnem viharju, v grobni temi so se oglašali od vseposod, iz-pod zemlje, z ulic, med ruševinami, kriki ranjencev, umirajočih in zbijenčev. Ni mogoče popisati tragedij, ki so se odigrale v temi Končno se je pričelo na vzhodu

SPOMINI NA POTRES V MESINI

28. decembra je minilo 25 let, svetiti in dan je razgrnil še živim ocem posastne prizore razdejanja in smrti.

Vojaki iz obeh mesinskih vojašnic so bili prvi, ki so se zbrali pod vodstvom poročnika d' Allessandra in skušali rešiti, kar se je rešiti do danš. 4200 moža sta štel obe vojašnici prej d' Allessandra pa je našel komaj še 145 živih. Ta četica ljudi je bila seveda prenezantna, da bi sredi razdejanja utegnjena biti v kakšno vidno pomoč. Tudi mornarji, ki so se pridružili reševalni akciji iz vseh ladji v pristanišču in njegovih bližini, niso zaledili mnogo. Njih glavno delo je bilo v tem, da so ranjence, ženske starce in otroke spravljali na ladje, dočim so vojaki zasedovali in streljali zločince, ki so se bi-li rešili iz podirajočih se ječ in se pravil takoj na svoje zločinsko delo. Prvo znatno pomoč je pri-vedla še ruska križara "Makarov", ki je prišla ob 9. zutraj v pristanišče in izkreali z vso brzino svoje moštvo ter zdravilke. Polagona so prihajale od vseh strani druge ladje, ki jih je brez-čeni brzjav obvestil o strašni katastrofi. Toda Rim je prejel šele ob 13. prvo vest, da Mesini ni več. Vse brzjavne in telefonske zveze so bile namreč pretrgane. V zgodnjih popoldanskih urah je vse dežela zapadla žalost. Od vseh strani druge ladje, ki jih je brez-čeni brzjav obvestil o strašni katastrofi. Toda Rim je prejel šele ob 13. prvo vest, da Mesini ni več. Vse brzjavne in telefonske zveze so bile namreč pretrgane. V zgodnjih popoldanskih urah je vse dežela zapadla žalost. Od vseh strani pa so se začeli akciji, ki naj bi temu, kar je še stalalo od Mesini in Reggia, prineslo pomoč in olajšanje. Toda tudi železniške zveze so bile pretrgane in dan je v obeh nesrečnih mestih prešel v bistveno brez druge pomoči razen tiste, ki se je lahko organizirala na licu mesta. In ta pomoč se je moraloma omesti v splošen na pomoč ranjencem, preskrbo pre-ostalih z oblike in živil ter na iz-kopavanje žrtev. Že do opoldanske ure so sami Mesini našeli 12.000 mrtvev. Toda to še delajo ni ustrezalo pravemu številu žrtev. Šele pozneje so lahko ugo-tovili, da je ta potres z drugimi ujmani v Mesini in bližnji Kalabriji zahteval preko 80.000 mrtvev. Čudno je bilo z Reggiom. Tam je bila že od nekdaj navada, da se dekleta in fante pošljati na vzgojo v Rim in Napoli. Tako je katastrofa zadelo pretežno starejše pokolenje. Reggio je ostal do-besno "mesto brez starcev".

29. decembra okrog polnoveja je končno prispeva prva organizirana, ne samo slučajno priklicana pomoč. Druga za drugo so prispevale reševalne ladje. Prva eska-dra je prispeva opoldne iz Napo-lijia 30 ur po katastrofi. In šele te-daj so lahko mislili na pravo "prvo" pomoč.

"VULCANIA" IN "SATURNIA"
BOSTA PRISTALI V DU-BROVNIKU.

Prihodnje odplutje "Vulcanie" ene najfinjeje motorne ladje Italian Line, ki odpluta v soboto dne 27. januarja.

Zatem ko se bo ta znamna motor-na ladja ustavila v Bostonu, bo odpluta proti Madeiri, odtam pa preplula Sredozemsko morje. Ustavila se bo pa v Gibraltarju, Alžiru, Palma de Majorica, Cannesi, Napoti, Palermu, Patrasu na Grčkem in Dubrovniku. V Trst bo dospela dne 13. februarja.

Potniki bodo imeli priliko obi-skati pristanišča, ki so najlepša na svetu, posebno krasno prista-nišče Dubrovnika ob Jadranskem morju. Pa ne samo to. Vozili se bodo v krasnih prostorih ter bo-do deležni postrežbe na slavni "Vulcanij", ki je tako dobro zna-ni našim rojakom.

"Saturnia", posestrimska ladja "Vulcanije", ki sedaj kroži po za-padnoindijskem vodovju, bo obnovila prekoatlantsko službo ter bo odplula iz New Yorka 27. februarja. Ta slavna motorna ladja se bo tokom vožnje ustavila tudi v Dubrovniku in bo dospela tja 13. marta.

"Rex", najhitrejša ladja na svetu, in "Comte de Savoia", edina gyro-stabilizirana ladja na svetu, bosta nadaljevali s svojimi hitri-mi vožnjami do kontinenta. Potniki, ki so namenjeni naravnost v Jugoslavijo, bodo dospeli v svojo domovino v osmih dneh. V Genovi bodo stopili v vlak, ki jih bo odvedel naravnost v domovino.

Naravnost se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

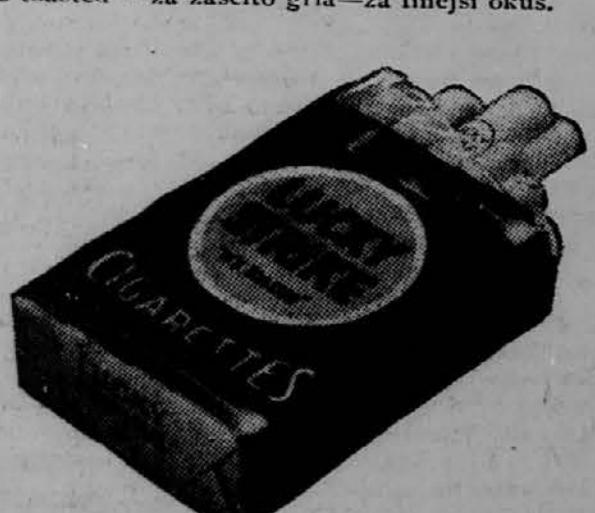
Luckies

Pridejo k vam polno nabasane

TOBAK

SE NE IZSIPLJE

Dobre vrste tobaka ... res dobrega tobaka ... to je vzrok za fino, rahlo kakovost Luckies Strike. Mi rabimo samo srednje liste najimejših Turških in domaćih tobačnih rastlin. Ne gornjih listov — ker so nerazviti. Ne spodnjih listov — ker so slabše kakovosti. Mi rabimo samo srednje liste — ker so najimejši listi — polno dozo-reli za popolno kajo. Samo te izbrane vrste tobaka so rabljene za napravo Luckies — ki so tako okrogle, tako čvrste, tako polno nabasane — in nimajo zrahiljnih kon-cov, da bi se izspiale. Zato so Luckies vedno mile in rahle. Zato "Luckies vedno ugajajo". In ne pozabite — "It's toasted" — za zaščito grla — za finejši okus.



Metropolitan Opera

Preko NBC Redčil in Plavi omrežji v soboto ob 2. pop. Eastern Standard Time. LUCKY STRIKE predstavlja Metropolitan Opera Company v po-polni operi "Don Giovanni".



in samo srednji listi

Vedno najfinejši tobak

Copyright, 1934, The American Tobacco Company.

SVIDENJE PO 15 LETIH

V juniju 1918. so ugrabili neki Janečekjevi v Magdeburgu na ceši tri in polletno hčerko Elzo. Ne srečna žena, ki je otroka zelo ljubila, je sumila, da ga je dal ugrabiti mož, od katerega je živila ločeno, toda dokazov za to ni bilo in tudi vse njeno iskanje je ostalo zmanj. Pozneje se je preselila v drugi kraj in se omozila z nekim dečcem, a nij prenehala iskati izginile hčerke.

Te dni, torej več nego 15 let pozneje, pa je dobla od svojih dveci sester obvestilo, da sta naleteli na rešen obisk v vasi Gross Muehlingen pri Sehenebeeku na mladu dečko, imajenko, ki ji je prenenetljivo podležana in šteje poletnih prisiljeno deliko, kolikor bi morala imeti ujemniči. Naravno, da je nje mož, da ji priznani preveliko razburjanje, takoj odpovedalo v to vasi, da daje vse podrobnosti. Povevali so mu, da so delki nekoč sledili leta 1919, našli delave poneči samo na nasipu Labe pri Sehenebeeku. Otrak je vedel povodati le te, da se imenuje Elza, drugačega. Spravili so ga v sehenebeško sirotišnico, ki je delkico kmaiti potem izročila železniškemu živaju Bertramu na njegovo željo. Bertram ni imel svojih otrok in tako sta se z ženo z vso ljubznično oklejila male majdence in jo skrbno vzgojila. Bila je tudi dober otrok, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Zoper okorele sklepe

Ni vam ne bo tako nepravilno objaviti in opoznati sklep, kot se je dolgo vrgnuto z ANTHONY Pain-Ex-pellerom in pokrit s finančno obvezno. Z bolj jasno, da je ANTHONY Pain-Ex-peller svet in čist, dolgot ne posnaja. Naučen s katerim prejemo boljšino, vam je dobro, da predre naravnost, da boste dobiti sklep.

Pri vseh lekarjih — 35c in 70c velikost.

Samo pristui ima Sido varstveno znamko.

PAIN-EXPELLER

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI
SLOVENJE

Na nočnem papirju s platenimi pribidi 7.50

POKRAJNI ROČNI
ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30

Slovenske Gorice, dravsko pijsko polje 30

Ljubljanske in mariborske oblasti 30

Pohorje, Kozjak 30

Prekmurje in Medumurje 30

CANADA

ZDRUŽENIH DRŽAV 40

VELIKI 40

MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini. Money Order ali postne znamke po 1 ali 2 centu. Če posljete gotovino, rekomandiralte pismo.

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

Miss Frances Perkinsova -- tajnica dela.

Prvi v zgodovini ameriških Združenih držav je zasedla žena mestno v predsednikovem kabinetu. Izvolitev Miss Frances Perkinsove za tajnico dela je nov dokaz, da se zavzeže ameriške žene v politiki in gospodarstvu. Dejstvo, da se ženi sociologov poverili na dočeloči nove smernice za ministervska dela v času, ko preživlja vesvet težko gospodarsko krizo, zasluži se posebno pozornost. Kakšen tip žene si je izbral predsednik Roosevelt za svojo svetovalko v zadovoljstvu, da se delata.

Frances Perkinsova je bila rojena v aprili 1882 v Bostonu. Njeni roditelji sega daleč nazaj v zgodovino kolonizacije. Prvo visokošolsko diplomo je dobila v Mount Holyoke College, v starem novoangliškem zavodu za žensko izobrazbo. Vendar je kljub svojim puritanskim prednikom in nekaj konservativnim ozdravlju svoje mladosti Perkinsova zdaj tipična predstavnica nove ameriške žene, ki sega njeni interesi daleč čez meje prejšnjega ženinega kraljestva — kaže hujne in rodilne. Miss Perkinsova je pravi tip moderne, samostojne žene, rojene v naprednici industrijski dobi, davno prej predno je bila dosegrena resnica emancipacije ženske.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

Tako po diplomirjanju si je izbrala Perkinsova življenjsko pot, ki je svojima redulicama s pridnostjo bogato povračeval ljubezen. Sodnija je Bertramomu priznala rekujočo za lastnino otroka. Da gre redovno za hčer Janečekjeve, je ugetovala ta sama, ko je prišla po svojemu možu še sami k Bertramomu in jo spoznala tudi po materinem znaku na tilmiku, ki ga je imela njena ugrabljena hčerka. Vendagi se pa delki, ki jo je mati po 15 letih tako prenenetljivo našla, ne bo vrnila k njej, kajti v nekoliko tednih se sama omoti in ustavovi lastni dom.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KDO JE BIL?

Aleksander Francois je odločno pustil da se je ubogi rečevo voč ur sem zapravil, kar seveda mojemu mučil. Strie vas je prosil, da pokliče zdravnika. Stopili ste na hodnik pa niste niti enemu služabniku povedali, da se bliza stricu zadnja ura. Vrnili ste se in takoj odmaknili mizice, na kateri je bil zvonec, da ga iz postelje ni mogel dojeti. Nekako ob treh zjutraj je stric umri. — Vi ste včer iz mizice klijuč, odprli blagajno, ukradli sedemdesetisoč frankov in se vrnili v svoje stanovanje. Ko so prišli služabniki v vašo sobo, ste seveda spali. Ne tajite torej, ko vendar veste da nam je vse znano.

Zatem je začel govoriti predsednik sodišča:

— Vi pravite, da ste bili celo noč v svoji sobi in da niste bili v prvem nadstropju, kjer je stanoval čas-stric? — Ali še vedo trdite to?

— Da, — je odvrnil obtožence.

Torej niste prestopili praga svoje sobe?

— Ne!

— Lažete, — je zaklical predsednik s strešnim glasom. — Ko se vas opoldne v banki arretirali, ste imeli pri sebi dvajset tisoč frankov, vsa oblike je bila pa oškropljena z blatom. Vaši čevljci so bili močni. Iz tega je razvidno, da pomoči niste bili doma. Po noči sta skrili ostalih petdesetisoč frankov.

— Kaj ni mogoče, da sem si po dnevi odlatil vleko?

— Saj je vendar prejšnjo noč

deževalo. — Ob treh je umrl vaš stric, potem ste ukradli denar in

značilo rameni.

— Tudi na ta vaš odgovor sem bil pripravljen, — je odgovoril državni pravnik. Sveča dogori, ne more pa zgoreti knjiga. V vaši knjižnici niso našli nobene Puškinove knjige.

— Že zdavnaj sem vedel, da mi

neko izmed služabnikov krade knjige.

— In na vaš nesrečo je tat n-

bradel ravn Puškinovo? — Po-

glejte, tako se clovec zagovori! Vaše izvajanje je postalno že smešno. Ničesar drugačje vam torej ne preostaja, kateri vse pripoznati. Vede-

ste, da je bil vaš stric bolan. Ve-

deli ste tudi, da ima v blagajni nad

sedemdesetisoč frankov denarja,

kateroga je nameraval naslednjih

dan naložiti v banko. — Res je, da

ste prišli zgodaj domov, res je tudi,

da ste bili nekaj časa v svoji sobi,

potem ste pa kar naenkrat spomni-

li, da vaš stric bolela in da ne bo

dolgo. Šli ste k njemu in videli,

da ga napadajo hudi krki. Name-

sto da bi poslali bo zdravnika, st-

SOVJETSKI POSLANIK TROJANOVSKI



fotografiran v spremstvu ameriškega poslanika za Sovjetsko Unijo Bullitta (na desni).

Kot priča je nastopil tudi Francois s svojo ženo. — To je bila tista ženska, pri kateri je bil ona, ko je umrl njegov stric.

Naši v Ameriki

ROJAKJE PROSIMO, NAJ NAM
NARKATKO N A DOPISNIKI
SPOLOČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELLINE.



DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

91

Grof de Linieres pri teh besedah niti z očesom ni trenil.

— Tak je bil torej pomen vaših besed, gospa?

Grofica je morala napeti vse svoje sile, da je odgovorila s komaj slišnim glasom:

— Da, toda saj sami vidite, grof, da sem tako ginjena tako razburjena, da se komaj držim na nogah.

— Res je — je pritrdil grof.

Potem se je pa obrnil k svojemu nečaku, rekoč:

— Vitez, odvedite gošto grofico v njene sobe.

In ko se je Roger priklonil ter ponudil svoji teti roko, je grof pripomnil:

— Potem se pa vrnite, Roger... Govoriti moram z vami.

XXXVI.

Grofica je morala napeti vse sile, da se je obvladala, dokler je stala pred svojim možem. Čim je pa ni mogel več videti, so jo močni znova zapuštile.

— Gorje! — je zašepetala uboga žena, nisem verjela, da more človek toliko pretreti.

— Draga teta, — je dejal Roger, — potrebna je vam odločnost, treba jo je imeti za otroka, ki po njem hrepente, ki nimata pravice pahniti ga v revščino in ki utegne prti nekega dne zahtevat od vas dolžne materinske ljubezni...

— Draga, ljubljena teta, — je nadaljeval s posečim in drhtečim pogledom, — tu bližu prebiva dekle ki trpi in joče kakor trpi in jočete vi; dekle, ki je zaupalo svojo čast moji zaščiti, zaščiti moje časti in moje ljubezni, in ki ji zato ni treba zardevati... Ali bi jo hoteli videti?

Diana de Linieres ni odgovorila. Objela je nečaka in ga poljubila na čelo. To je pomnil, da je njegova želja uslušana.

Po tem kratkem izlivu čustev je pa dejala: — Videla jo bom. Pojdil zlaj, grof de Linieres te čaka.

Policijski ravnatelj je sledil z očmi odhajoči grofici in njenemu spremljevalcu.

Zmanj je grof dolga leta dušil v sebi mračne dvome in slutnje, ki so ga preganjajoči in dan... Danes se je pretrgala veriga, ki je zadrževala njegov sum... In temenje slutnje so se vrnile naglo, burno, s strašno silo, njim so pa sledile dotele zadrževane strasti.

Kar je sedel k pisalni mizi, vzel list paripirja in napisal nanij nekaj besed, kakor bi se bal, da mu ne nide misel, ki se je bil za njo odločil.

Potem je pa pozvonil. Tako je vstopil sluha, ki mu je grof izročil zložni list paripirja.

— Vzemi, — je dejal osorno, — to le je za upravitelja arhiva.

Sluga se je priklonil in že je hotel oditi, ko mu je zaklical grof s čudno zvenecim glasom:

— Prinesi mi, kar ti da!

V naslednjem hipu so se odprla druga vrata pred vitezom de Vaudrey. Vitez se je lahko priklonil, rekoč:

— Zeleli ste, da pridevam nazaj, gospod grof; evo me. Dejali ste, da morate govoriti z menoj... izvolite.

— Ste dobro razumeji, vitez, kakšen čut dostojnosti, naklonjenosti in... lastnega dobrojanstva me je prisil poslušati grofičima pojasnila?

Roger je slutil nevarnost.

— Gospod... je začel.

— Ste dobro razumeli, vitez, da me ta pojasnila niso mogla... prepričati?

— Kako to mislite?... je zajeljal Roger.

Misljam, — je odgovoril grof de Linieres ves v ognju, — da grofica ni plakala nad vami, temveč nad seboj... plakala je prav kar. Ne... niti vas, niti vaših skrivnosti se ni tikal vajin pogovor. Tikal se je njeni lastne tajne in njene preteklosti...

Roger je hotel ugovarjati, toda grof ga ni pustil do besede.

— Da, — je nadaljeval ves iz sebe, — šlo je za skrivnost, ki teži grofico... morda njeni vest... in ki je moja nesreča... Govorite torej, vitez... kakšno tajno je vam zanpal grofica?

Vitez de Vaudrey je ponosno dvignil glavo. Vzdržal je grofov pogled s hladnim izrazom ponosa. Grof mu je pa dejal brez oklevanja, brez ovinkov:

— Vedeti hočem vse, govorite!

— Gospod grof!

— Govorite, vam pravim... zapovedujem vam!...

— Ničesar ne vem, gospod, nimam vam kaj povedati.

— Recimo, da je res, kar pravite, toda pozabili ste na mojo naklonjenost, na mojo dobroto. Že drugi v enem dnevu ste se uprli mojim poveljim... mojim prošnjam... Toda do priznanja, ki mi ga odklanjate, pridevam kljub temu. Skrivnosti pridevam do dna, čeprav jo tudi v pomagate čuvati.

— Ne vem, gospod, o kakšni skrivnosti hočete govoriti.

— No... spoznate jo z menoj...

Tisti hip se je res vračal sluga s knjigo in policijski ravnatelj mu je namignil, naj jo položi na mizo.

Vitez de Vaudrey je opazoval to početje, ne da bi kaj razumel. Vpraševal se je, kaj neki more biti v knjigi, ki jo je bil baš prisnel sluga in ki grof kar ni mogel odvrniti pogleda od nje.

Končno je stopil grof počasi k mizi in položil roko na knjigijo, rekoč:

— Tu v policijskih arhivih so...

Roger se je presenečeno zdrznil...

— Ta knjiga... je začel.

— V teh policijskih arhivih, pravim, so rodbinske skrivnosti najnajljubje in najvišje. Tu je tudi skrivnost Diane de Vandrey, grofice de Linieres.

Roger se je zdrznil.

— In ker vam ta skrivnost ni znana, gospod vitez... jo boste spoznali skupaj z menoj.

Grof de Linieres je vzel knjigo in jo odprl.

Vitez de Vaudrey je vzkliknil ves iz sebe:

— Oh, to bi bilo grozno!... To bi bilo stramotno!

Toda grof se ni zmenil za njegovo ogrejeno; mirno je začel listati po knjigi.

Roger je v strahu sledil z očmi vsaki njegovi kretnji. Kar je grof nehal listati, pregal je en list in zamrnil sam pri sebi:

— Da, da... tu je, kar sem iskal.

I na glas je prečital:

— Rödbina Vaudrey... Ah... Diana Eleonora... hči grofa France de Vaudreya.

Pri teh besedah je položil vitez roko na obstavek, ki se je tikal rodbine Vaudrey, in ves bled je dejal grofu:

— Gospod, tega ne boste čitali!

(Dalje prihodnjih.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

51

— Draga sestra, bolniki včasih vidijo v sreči človeka. Čutim, da si se od svoje poročke premenila, mogoče že tudi malo prej. Nisi več tako treznega mišljenja in se ne sklicuješ več na svojo sebičnost. Četudi se mi dozvedeš tvoji odnoski do Haralda dobr, vendar nappravljaš na mene vtič človeka, ki je izgubil svojo smer in sedaj ta va v zmedni.

Oly skloni glavo in globoko vzdihne. Nekaj časa se bori sama s seboj, ako ti bratu zaupata. Nato pa si misli, da bi ga s tem samo obremenila. Pomagati ji tudi ni mogel. Zato pravi po kratkem obavljaju:

— Nič ne bi pomagalo, ako bi ti sedaj rekla, da si v zmoti. Preveč si tankočuten, kot pa bi te mogla varati. Torej, da, Werner, poslaš sem drugačna; sem iz prave smeri, katero sem doslej neovirano bdržala in s katero me je spravil notranji doživljaj. Toda o tem se teboj ne morem govoriti. Najprej moram sama same najti. Ko bom zopet na pravem tiru, potem ti bo vse povedala. Toda budi v skrbih zgradni meni! Se hom že prerila skozi.

— Oly, v bojih dozori človek. In niti ne vem, a i naj želim, da bi ti bili ti boji prizreni. Mogoče ti ravno ti boji odgrnejo prav vrednost življenja, katere do sedaj še niso spoznala. In da tvoja narava navzdeč tvojemu zanikanju ni našla zadostenja, sem vedno vedel.

Oly položi levo na njegovo roko.

Werner, boljše si me poznal, kot pa jaz sama.

Nato pa dvigne glavo.

— Ne mislim več na to in to naj nas ne vznemirja. Glej, kako lepo je solnce. Pojdite ven na teraso, Werner.

Oba odideva, na teraso, na kateri so bili postavljeni šotori za varstvo proti soncu.

Oly pelje Wernerja na prostor v zavetju ter mu pripravi stol z blazinami in oderjem.

Z zadovoljno žarečim obrazom se Werner ozira okoli.

— Vesel in srečen sem, Oly, — pravi, — da sem se o vsem tem s teboj razgovoril, da sedaj vem, da bo Gilda preskrbljena in prosta vseh denarnih skrbih.

*

Gilda ni niti najmanj slnila, kako sta bila oba v skrbih zarađi njenega bodočnosti, ko je sedela v sobi grofice Sabine in ji brala. Sredi branja je strežnica poklicala grofico. Predno odide, še prosi Gilda, da nekoliko počaka, ker se bo takoj vrnila. Gilda se prikloni in sedež v naslonjuču čaka ter sanjava gleda pred se.

Ko se čez nekoliko časa odpre vrata, sedi in se re ozre. Misli si, da se je vrnila grofica ter ji bo zopet sedla nasproti.

Toda ni bila grofica, temveč grof Harald, ki je hotel z materjo nekaj govoriti.

Ko tedaj mesto matere zagleda Gilda, obstane presenečen med vrati. Njegove oči obvise na lepem dekletu. Toda v njegovih očeh je bil drugačen izraz kot prej. V njem je bilo nekaj kot grijenost.

Slednjši se Gilda ozre. Ko ga zagleda, prestrašena poskuša. Kniga, ki ji je želeža v naročju, ji pada na tlak. Zopet se boječe ozira okoli, kot bi iskala pot, koder bi zbežala in ker ga ne najde, stopi k oknu. Vse to se danes zdi Haralu kot očitek. Kako sramotno je bilo zani, ko je moral uboga ženska, ki je v njegovi hiši našla zavetje, bežati pred njim.

Harald pa stoji pri vrati in se ne gane. Ako bi hotela iti iz sobe, bi moralita iti tukaj mimo njega.

Tako si nekaj časa stojita molče nasproti in oba se trudita, da bi osta' mirna. Slednji pravi grof Harald z bolestnim nasmehom:

— Mislim, da bi se še tam-le vrgli skozi okno, aki bi se predrmi približati se vam. Toda pred menoj vam ni treba več bežati, mi ostavlja gospica. Dam vam svojo častno besedo, da se vam ne bo nikdar več treba mene ogibati. Nikdar nobena moja beseda vase ne bo žalila. Sram me je, da sem se proti slabotni ženski teko nevitežko obnašal. Ne hom se opravičeval, vem pa, da nisem imel prav, ko sem vas z svojimi nehrdinami občutki plašil in zasedoval. Oprostite mi in skušajte pozabiti. Bil sem lahkišen, nesramen ter sem samo vstrezel svojim željam.

Gilda ga pogleda z neverjetnim pogledom.

— Gospod grof —

Harald dvigne roko.

— Prosim, dovolite mi, da povem se nekaj, milostljiva gospina. Kdo ve, kdaj bo zopet kaka tako ugodna priložnost. Do sedaj sem poznal samo ženske, do katerih nisem imel visokih misli in bil sem tako neumen, da sem vas meril z isto mero. In tako sem se proti vam ponikal, kakor sem imel navadno ponakati se z drugimi. Ako me moja vroča krije ne bi vedno gnala k vam, bi se že bolj zdržal. Do sedaj nisem imel moči, da bi se premogoval. Sedaj pa mora biti drugače, milostljiva gospica. Ne vprašujte me, kaj me je tako zadevo v notranjosti in me popolnoma izpremenilo. Povedati vam hočem samo, da spoznamo svojo krijevo in da ne boste imeli več nobenega vzroka batiti se me ali pa pred menoj bežati. Sedaj vam, da stojite visoko nad drugimi ženami, ki sem jih do sedaj poznal in hvaličen sem vam, da ste me neliči verjeti v žensko čistost in žensko vzdihenost. Ta vera mi bo dajala moč, da boste brzali svoje vročje želje. Svojo besedo vam dam, da boste od danes naprej v moji hiši tako varni, kot bi že spoštka morali biti. Oprostite mi, prosim vas, oprostite mi in skušajte pozabiti, da sem vse kolaj žalil.

Gilda se oprime stočevega naslonjala. Na njenem blemed obrazu se tresе globoka grijenost in v njenih očeh je bil tako plah pogled, da je bil Harald ves potrit. Videl je, kako se je borila s seboj, videl je, da se njegove besede napravile na njo g'ohol' utis in da je enkrat čudovalo lepo in srečno zržealo njenjo obličje.

Gilda ni vedela, kako je prišlo nad njo. Drugače, ako je bil prenesenam in prevsiljav, ga je mogla hladno in ponosno zavrniti. Sedaj pa, ko vidi njegovo kesanje, ki je bilo po njenem mnenju resnično, se ji je stajala vsa njena huda jeza, ki se je postavila v bran proti njeni ljubzni. Z globokim, srečnim občutkom je spoznala, da so mu besede prišle iz sreca, iz skesanega sreca in da je bil proti njej popolnoma drugačen kot doslej.

Le z največjo težavo se je zdržala pokonei in z njavečjim naporom je mogla reči nekaj besed.

— Oprostim vam, gospod grof in bom skušala pozabiti, — govorí je.

Tedaj pa grof naglo stopi proti njej, pritisne njeni trosiči roko na svoje ustnice in jo bolestno pogleda.

— Hvala vam, — pravi ves grijen,

Nato maglo izpusti njeni roko, se prikloni in naglo, kot bi beljal sram pred seboj, zapusti sobo.

Z globoko bolestjo je gledala v njegov potri obraz in stoji, kot ohromela, pritisne roko na razburjeno sreco in zatisne oči.

Naenkrat ji prično vroče solze polzeti po obrazu. Napetost njenih živečev se je izlila v potok solz. Proti temu se ni mogla bramiti. Toda valed teh solz je občutila veliko olajšanje. Pri tem pa plaho prisluškuje, ako že prihaja grofica-mati.

(Dalje prihodnjič.)

NEMŠKI POLITIČNI KAZNENCI OPROŠČENI



Skupina nemških političnih kaznencov, ki so bili pred kratkim izpuščeni iz koncentracijskega taborišča pri Berlinu. Predno so smeli v prostost, so morali še poslušati govor pruskega ministarskega predsednika Goeringa in raznih drugih nazijskih veljakov.

Razne vesti.

IZ MUSSOLINIJA GAMBRI-NUS

Praga, Češka, 18. januarja. — Praška nogometna skupina je za šampionstvo premagala italijansko skupino iz Milana. Kot dobri sportniki so Italijani v znaku priznanja poslali praki skupini veliki kip Benita Mussolinija. Italijani pa niso plačali prevoza za kip.

FRANCOZI V BOJU PROTI BERBEROM

Casabianca, Maroko, 17. jan. — Francoski aeroplani, tanki, kavalerija in infanterije se pričeli pravljati na nivo plačalni prevoza za kip.

VELIKE DEMONSTRACIJE NA DUNAJU.

Dunaj, Avstrija, 18. januarja. — Ko je prišel na Dunaj podtajnik italijanskega zunanjega ministarstva Fuvio Suvich, so proti njemu nazajevi vprzerili burne demonstracije. Policija je arretirala 1100 demonstrantov.

Dunaj, Avstrija, 18. januarja. — Vsa Avstrija je bila razburjena, ko je prišel na Dunaj podtajnik italijanskega zunanjega ministarstva Fuvio Suvich, so proti njemu nazajevi vprzerili burne demonstracije. Policija je arretirala 1100 demonstrantov.

PARNIK "PARIS" PRENOVLJEN

Hinking, Mančukuo, 18. jan. — Vladar države Mančukuo, Henry Pu-yi, ki bo 1. marca kronan za mančukunskega cesarja, je nemanjku časnikarskemu poročevalu izjavil, da želi priateljstvo in priznanje Združenih držav za svoje državo.

PU-YI SE LASKA AMERIKI

— Moja politika bo mire in varnosti, mednarodno priateljstvo in izpolnitve vseh inozemskih obveznosti, — je rekel Pu-yi. — Za vse narode bom imel odprtva vrata za trgovino.

Ako Washington prizna Mančukuo, ali ne, bodo Amerikanci vedno dobrotliви in prijateljivi v Mančukunsku cesarju, je nemanjku časnikarskemu poročevalu izjavil, da želi priateljstvo in priznanje Združenih držav za svoje državo.

Naj bo politična razlika kaoršnaku, sem prepričan, da možemo dobiti v sreči.

PARNIK "PARIS" PRENOVLJEN

Velika izboljšanja v tretjem in turističnem razredu.

Kakor vsako leto, tudi letos prenavljajo v Havre parnik Franške čete, "PARIS". Préd leti so bili popolnoma prenovljeni prostori prvega razreda. Po poročilih, ki jih je dobil tukajšnji generalni manager Henri Morin de Linelais iz pariškega glavnega stana, prenavljajo sedaj tretji in turistični razred.

V turističnem razredu je število kabine in javni prostori prepleškani in na novo dekorirani.

V tretjem razredu je število kabine znatno povečano, ker so v tretjem razredu prostori, ki je služil drugim namenom. V vsaki kabini je gorska in mrzla tekoča voda; dosti gornjih ležišč je odpravljeno, vsled česar bodo imeli potnikov več udobnosti; na razpolago je več prostora za shrambo. Vse kabine so bile prebarvane. V jedilnicah so udobni stoli z naslonjali, tla, hodniki in stopnice v tretjem razredu so pa pokrite z gumenjem.

"PARIS", ki pričuje v petih in pol dneh do Plymoutha in v šestih dneh do Havre, ima 36,558 ton. Dne 7. februarja bo prenovljen ter bo odplul iz Havre proti New Yorku. Iz New Yorka odpluje proti Havre v soboto dne 17. februarja.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-

TC VANJE



V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

3. FEBRUARIA

21. Marca

PARIS

17. Februarja — 17. Marca

CHAMPLAIN

20. Januarja — 10. Februarja

N. ZKE CENE DO VSEM DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

BACILI TUBERKULOZE

V MOŽGANIH

Mejte

Leine je sicer že prej sluhila

nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

Med Leino je sicer že prej sluhila nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

Med Leino je sicer že prej sluhila nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

Med Leino je sicer že prej sluhila nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

Med Leino je sicer že prej sluhila nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

Med Leino je sicer že prej sluhila nekakšno zvezo med tuberkulozo in nekaterimi oblikami revmatizma v skelepih, vendar je bila za znanstveno deloma podobna pregovorom, ki so razlikujejo od njih po visokem spoštenju izbranjene sklepne.

<p